

תת"ע 6753/04/17 - מדינת ישראל נגד אברהם קדוש

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 יולי 2018

תת"ע 6753-04-17 מדינת ישראל נ' אברהם קדוש

בפני כב' השופט עופר נהרי
המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

אברהם קדוש

הנאשם:

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג רכב משא רכין בכביש מס' 20 בק"מ 13 מצפון, ביום ה' בשבוע בשעה 08:09 בבוקר, ובעת שהרכב הנ"ל היה בתנועה, השתמש הוא הנאשם עפ"י הטענה בטלפון שלא באמצעות דיבורית, וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר רון מטרי (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר אברהם קדוש (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו לבקשתו שני תצלומים (סומנו נ/1, נ/2).

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לעדויות, לראיות, לסיכומים, ולמתבקש מן הדין, הינה שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם וכי דינו לפיכך להרשעה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

השוטר ערך דו"ח מפורט מאד אשר מן התוכן המצוי בו עולה כי הוא ידע פרטים המלמדים אותי כי תצפיתו אל עבר מעשיו של הנאשם ברכבו היתה תצפית טובה.

השוטר ציין בדו"ח כי הוא (השוטר) נע במקביל לרכב הנאשם וזאת כאשר הניידת בנתיב שלישי מימין ואילו רכב הנאשם בנתיב הראשון מימין.

השוטר ציין בדו"ח כי הוא הבחין בנאשם אוחז את גלגל ההגה בידו הימנית ואילו בידו השמאלית אוחז הנאשם טלפון נייד.

השוטר ידע לציין כי הבחין שהטלפון נמצא בידו השמאלית של הנאשם בגובה פלג גוף עליון במקביל לאזור בית החזה והבטן ומצד שמאל לגופו של הנאשם וכי אצבעות ידו השמאלית של הנאשם מקישות על צג המכשיר.

חיזוק לתצפית השוטר ולגרסתו של השוטר אני מוצא בתגובתו הספונטנית של הנאשם על אתר כדלקמן (ציטוט): " לא דיברתי אבל החזקתי אותו בידי ". (ההדגשה אינה במקור).

חיזוק נוסף אני אף מוצא בדברי הנאשם גם בבית המשפט שם טען כי מה שעשה הוא לסדר את הטלפון במיתקן של הדיבורית. (עדות הנאשם בעמ' 10 שורה 21 לפרוטוקול).

הנאשם אגב לא פירש מדוע הוא היה צריך תוך כדי נהיגת משאית בדרך איילון (ולדבריו במהירות של 85 קמ"ש) לסדר עם ידו את הטלפון במתקן, ולא טרם תחילת הנסיעה.

אני נותן אמון בעדות השוטר על כי ראה את הנאשם מחזיק את הטלפון בידו השמאלית ומקיש על מקשי הטלפון הנייד שבידו תוך כדי הנהיגה.

הנאשם טען - וביקש לגבות טענתו בתצלום נ/1 - על כי הבדלי הגובה בין המשאית לניידת לא אפשרו לשוטר תצפית.

כאמור , הנאשם ביקש לתמוך טענתו זו בתצלום נ/1 שהינו ממועד אחר.

אלא שהתצלום נ/1 שהגיש הנאשם מציג סיטואציה של רכב המצוי לצד המשאית בנתיב צמוד ולא בנתיב מרוחק יותר כפי שהיתה הניידת בעת האירוע.

דהיינו : זיוות ראיה וקו ראיה שונים.

השוטר אף הוא הסביר זאת מול דוכן העדים, ולא מצאתי כי גירסתו והגיון דבריו של השוטר נסתרו.

ובמילים אחרות: התצלום נ/1 איננו משקף את מצב שני כלי הרכב בפועל מבחינת זווית הראיה שהיתה לשוטר.

הנאשם לא טען כי ראה את הניידת לפני כן (אלא רק משלב שבו קיבל הוראה לעצור) .

דבר זה לא מנע מהנאשם לטעון בבית המשפט כי השוטר נסע במקביל אליו 2.5 ק"מ. (לא הוברר מהיכן לקח הנאשם נתון זה והוא אף לא מצוי בגירסת השוטר).

זאת ועוד : מחד גיסא טען הנאשם בבית המשפט כי " סיפורי סינדרלה " (כלשונו של הנאשם) הם " שאיילון " היה פנוי מבחינת תנועה אותה שעה, אך מאידך גיסא טען הנאשם כי הוא נע שם, לדבריו, במהירות של 85 קמ"ש.

ובמילים אחרות : אם גירסת הנאשם היא ש"איילון" היה עמוס , לא ברור כיצד נע שם עם משאיתו , לגירסתו, במהירות של 85 קמ"ש.

אני נותן אמון בגירסת השוטר על כי בעיתוי הרלבנטי להבחנה ולאכיפה לא היו הפרעות בינו לבין רכב הנאשם .

השוטר גם ציין בדו"ח כי היה אור יום והראות היתה טובה וגם נשמר קשר עין רצוף מזיהוי ועד עצירה.

השוטר אף ציין באופן הגון ואובייקטיבי כי היה וילון על החלון ברכב הנאשם אך גם הדגיש כי וילון זה היה צמוד לדופן החלון ולא הפריע לזיהוי העבירה.

הנאשם טען עוד כי לשיטתו השוטר לא יכול היה להתרכז הן בנהיגה והן באכיפה.

נחה דעתי בעקבות פרטי עדותו וחקירתו הנגדית של השוטר כי יכול היה הוא וכי גם עשה כן.

בתצלום הנוסף (נ/3) שביקש הנאשם להגיש (ואשר בחר הוא שלא להציג לשוטר בח.נ.) ביקש הנאשם להמחיש את טכנולוגיית המשאית, וכי הוא, לדבריו: " לא צריך את הטלפון לידי בשביל לענות לשיחות ולראות מי דיבר איתי ואפילו איזה הודעות ".

הנאשם לא הסביר עם זאת מדוע אם כך היה הוא צריך לאחוז במכשיר הטלפון בידו ולשימו תוך כדי נהיגה במשאיתו בדרך "איילון".

ובאשר לעצם האחיזה במכשיר הטלפון תוך כדי נהיגה, אין לי אלא להזכיר את דבר המחוקק בתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה וכן את פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 10020/16 "ברוך בן יוסף נ' מד"י" אשר ניתן אגב בקשר עם אירוע שהתרחש בשנת 2015.

לסיכום:

ער אני בהחלט לכך שעדות יחידה מטעם המאשימה מצויה בפני ואולם אני סבור כי עדות זו הינה מבוססת , וזאת הן עפ"י התרשמותי הישירה מעדות השוטר והן בכל הכבוד, אף מתוך דבריו של הנאשם עצמו אשר ציין הן בתגובתו על אתר כי אכן החזיק את הטלפון ביד, וכך גם למעשה ציין הנאשם כאמור גם בבית המשפט עת סיפר שהחזיקו כדי , לדבריו, לשימו במתקן.

אני נותן אמון בעדות השוטר על כי הנאשם לא רק אחז במכשיר הטלפון אגב נהיגה (ואף די אף בכך עפ"י דבר המחוקק ועפ"י פסיקת בית המשפט העליון כאמור) אלא גם הקיש עליו עם אצבעותיו תוך כדי נהיגה.

הוכחו אם כך כדבעי יסודות העבירה שיוחסה לנאשם.

הנאשם מורשע לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 01 יולי 2018, במעמד הצדדים.